

skal først tillade mig at bemærke, at man dog maa være opmærksom paa, at det Forbud, som er blevet nedlagt i Placaten af 1848, angaaer kun fortoldeede Varer og Fabrik- og Manufacturvarer, hvorimod Huusflids-Producter og Frembringelser i Hertugdømmerne selv, saaledes som den ærede Finantsminister gjorde opmærksom paa, ere aldeles frie Gjenstande for Domsætning og Samfærsel mellem Hertugdømmet og de tilstødende Landsdele i Kongeriget. Det forekommer mig, at derved endel af de Bemærkninger, som en æret Landssthingsmand fra den Egn har anført, tabe endel af deres Vægt. Naar desuden disse fremmede Artikler, Fabrik- og Manufacturvarer, forsaavidt der maatte være Trang eller Savn til dem, dog kunne indføres mod at erlægge Told, saa er det dog kun en ringe Fordyrelse, der derved kan opstaae med Hensyn til disse Varer for de tilstødende Provindser, og jeg kan da ikke nægte, at Sagen stiller sig for mig saaledes, at man bør holde Forbudet reent og bestemt, og ikke gjøre det til Gjenstand for lovbestemte Undtagelser. Den stiller sig for mig saaledes, at der virkelig vilde blive en Modstigelise i Lovens Bestemmelser, saa at den, om jeg saa maa udtrykke mig, kun blev en halv Forholdsregel, og jeg kan ikke nægte, at jeg har meget imod at tage halve Forholdsregler. Den Grund, som er bleven anført, at man derved skulde komme et eller andet patriotistisk Sindelag til Hjælp eller forskaffe det nogen Opmuntring, den kan jeg ikke nægte, at jeg maa ansee for aldeles uholdbar. Jeg troer endog saa, at det er meget betænkeligt, om man nu fra Regeringens Standpunkt vil gjøre nogen Forskjel i den Henseende. Det vil maa skee endog let kunne fremkalde en falsk Patriotisme, og det vil være meget vanskeligt i modende Tilfælde at afgjøre, hvorvidt det er en falsk Patriotisme eller en sand. Det er vist nok, at disse Forholdsregler kunne blive trykkelige for enkelte af vore Landsmænd, men det er Noget, som Krigsforholdenes Natur fører med sig, snart for Een og snart for en Anden, det hører til de Offre, som man maa bringe. Der lode sig vist ogsaa anføre Exemppler paa, hvorledes Foranstaltninger, stigende til at bevare Landets Stilling eller Forsvar

under de nærværende Krigsforhold, hvorved andre af Landets Undersaatter blive trykkede, og jeg skal tillade mig at anføre eet Exempel, som virkelig i nærværende Dieblisk virker meget trykkende og indgribende paa hele Danmarks Handel og Skibsfart. Det er, at hele det søfarende Mandskab paa Sessjonen er blevet stoppet, og derfor ikke kan tage Tjeneste paa Handelsflaaden. Der er for Dieblisset ingen Fart i Danmark, af Mangel paa Søfolk, og man kan ikke vide, naar Samsærselen atter vil vaagne. Dette er en stor Ulempe; men Enhver maa ni snok erkjende, at, naar Landets Forsvar udtræver det, maa man ogsaa bringe dette Offer som de mange andre. Jeg troer ogsaa, at Regeringen vil komme ind paa en vidtløftig Vej, naar den vil inklade sig paa at lempe sig efter de enkelte Provindsers Fordeel. Det er disse Grunde, som hovedsageligt have bevæget mig til vedvarende at holde fast ved den Anskuelse, at § 2 ikke retteligt har sin Plads i Udkastet. Hele Foranstaltningen er jo dog af en aldeles provisorisk Natur, og vi erkjende vist Alle, at man Intet hellere ønskede, end at denne Forholdsregel kunde ophæves, enten derved, at de politiske Forhold i Hertugdømmerne modtage deres Ordning, eller ogsaa derved, som allerede af den høitærede Finantsminister under den første Behandling blev antydet, at der kunde træffes saadanne Forholdsregler fra Bestyrelses-Commissionens Side i Slesvig, at man kunde være betrygget mod, at de Judoersker, der stæete fra Slesvig, ikke skulde præjudicere Kongerigets Indtægter eller i andre Retninger virke skadeligt. Saalænge derfor det midlertidige Forbud maa finde Sted, saalænge maa jeg fra Forsamlingens Standpunkt ogsaa holde paa, at vi vedtage det i dets Almindelighed, og jeg kan heller ikke skjønne rettere, end at det ogsaa fra Regeringens Standpunkt kun kan være lidet ønskeligt at erholde en saadan Bemyndigelse; som den virkelig i concrete Tilfælde vil have megen Vanskelighed med at anvende, og som derfor let vil være udsat for at fremkalde Utilfredshed fra mange Sider, hvad der ogsaa er mig bekendt at have fundet Sted. Det er af disse Grunde, at jeg vedvarende vil stemme imod, at § 2 bliver staaende i Loven.